

حروف ما

حرف اول ما

از قدیم گفته‌اند آرزو بر جوانان عیب نیست. شاید انسان در نگاه اول به این جمله خیلی بی‌توجه از کنار آن عبور کند اما با کمی تأمل می‌توان دریافت که انسان‌ها با آرزوی‌ایشان زنده‌اند. و جوانان که تجلی حرکت و نشاط زندگی جوامع بشری‌اند بیشترین انگیزه را برای پروراندن آرزوها خویش دارند و برای رسیدن به آن تلاش می‌کنند.

آرزو یک مفهوم دینی است اگر به تفکرات سطحی و دنیایی دچار نشود. در متون روایات، احادیث و حتی قرآن کریم همواره از آرزوها و آمال انسان بزرگ سخن به میان آمده است. گاهی این آرزوها از زبان یک پیامبر بیان می‌شود و گاهی هم از زبان یک فرد عادی تمام این فراز و فرودها در بیان آرزوها متفاوت حکایت از آن دارد که یکی از دلایل بقاء بشر در روی کره خالی آرزوهای است که با آن زندگی می‌کند. آرزوهایی که بعضی مواقع حتی هنرمندانه‌ترین نگاه‌ها حتی نمی‌توانند آن را تصور کنند چه برسد به این که آن آرزوها زیبا را به تصویر بکشند.

و ما چقدر خوب می‌شود اگر آرزوها قشنگ داشته باشیم تا این آرزوها معنای تحرک و پویایی ما باشد، ما که جوانیم و سرشار از انرژی. نکند در پس کوچه‌های نامیدی از تفکر به آرزوها یمان بپرهیزیم.

به خالهای ایشان
به خالهای ایشان
به خالهای ایشان

حرف دوم ما

این آرزویی که برایتان گفتیم به شکل‌های زیبایی در منابع دینی ما آمده است. شاید بتوان گفت تمام دعاها بی‌که روزانه ما از آن‌ها استفاده می‌کنیم نوعی آرزوست. مثلاً در نمازهای روزانه معمولاً قنوت‌های یمان را به دعا بی‌کنیم خداوند! در دنیا و آخرت به ما حسنه عنایت کن و ما را از عذاب جهنم محفوظ بدار. یا این که در شبانه‌روز بارها آرزو می‌کنیم خداوند به محمد و آل محمد درود بفرست. این‌ها همه آرزوها قشنگی است که ما هر روز با آن صفا می‌کنیم. همه این‌ها را گفتیم تا به اینجا برسیم که ما شیعیان در کنار تمام آرزوها یمان یک آرزوی برجسته زیبا و دوست داشتنی داریم و آن رسیدن به روزی است که بتوانیم نگاه آسمانی آخرین و دیعه‌اللهی را در قالب چشمها یمان به نظاره بنشینیم.

راستی اگر در تمام جهان بگردیم و تمام آرزوها را جمع کنیم آیا آرزویی قشنگ‌تر، زیباتر و جهانی‌تر از این آرزو پیدا می‌کنیم؟

حرف سوم ما

و این آرزو بر جوانان عیب نیست که:

خدایا می‌شود روزی را ببینم که مردی سبزپوش از انتهای افق می‌آید و ما در رکاب او با تمام انرژی جوانی مان همراه باشیم

عیب نیست که:

خدایا می‌شود آنقدر به خال هاشمی‌اش چشم بدوزیم تا شهید شویم...

عیب نیست که:

الیس الصبح بقريب
سردییر

عیب نیست که:

خدایا می‌شود آنقدر که خال ایشان را ببینیم که از این‌جا پیش‌نمی‌گیرد...

عیب نیست که:

خدایا می‌شود آنقدر که خال ایشان را ببینیم که از این‌جا پیش‌نمی‌گیرد...

عیب نیست که:

خدایا می‌شود آنقدر که خال ایشان را ببینیم که از این‌جا پیش‌نمی‌گیرد...

خدایا می‌شود روزی
خدایا می‌شود روزی را ببینیم که از این‌جا پیش‌نمی‌گیرد...

خدایا می‌شود آنقدر که خال ایشان را ببینیم که از این‌جا پیش‌نمی‌گیرد...

